

Decyzja
Prezydium KK
nr 183/21

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM zmieniającego rozporządzenie w sprawie algorytmu przekazywania środków PFRON samorządom wojewódzkim i powiatowym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia podniesienie kwot dofinansowania dla Zakładów Aktywności Zawodowej (ZAZ) i Warsztatów Terapii Zajęciowej (WTZ) przewidzianych w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym. Jednocześnie stoi na stanowisku, że arbitralne zwiększanie dofinansowania raz na kilka lat jest rozwiązaniem niesystemowym i niewystarczającym.

Finansowanie WTZ i ZAZ powinno charakteryzować się możliwością zaplanowania wydatków na odpowiednim poziomie w kolejnych latach. Słusznie projektodawca zauważa problem rotacji pracowników w Warsztatach Terapii Zajęciowej i Zakładach Aktywności Zawodowej ze względu na niskie płace w tych jednostkach oraz ogólny wzrost cen energii towarów i usług. Sposobem rozwiązującym powyższe problemy jest powiązanie dofinansowania kosztów pobytu uczestnika ze wskaźnikiem, który będzie adekwatny do sytuacji gospodarczej i przewidywalny każdego roku. Takim odniesieniem jest np. wysokość przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Dlatego Prezydium KK NSZZ „Solidarność” proponuje, aby algorytm dofinansowań na jednego uczestnika WTZ i ZAZ był powiązany procentowo z przeciętnym wynagrodzeniem ogłaszanym corocznie przez GUS.

Aktualnie kwoty dofinansowań są podnoszone arbitralnie co kilka lat. W 2018 r. były podnoszone w trybie nagłym w ostatnim kwartale gdyż nie podwyższenie tych kwot groziłoby zamknięciem WTZ i ZAZ od 2019 r. Niepewność w podnoszeniu kwot oraz ich wysokość na minimalnym poziomie w stosunku do kosztów funkcjonowania powoduje trudność z zaplanowaniem rozwoju WTZ i ZAZ. Jednostki te skupiają się coraz bardziej

na przetrwaniu zamiast na prawidłowej rehabilitacji oraz aktywizacji zawodowej osób z ciężkimi niepełnosprawnościami.

Koszty pracownicze stanowią największy koszt działalności (ok 70 %). Pracownikami ZAZ i WTZ są często specjaliści zawodowi (np. stolarz) będący dodatkowo trenerami pracy dla osób niepełnosprawnych uczący ich zawodu. Fachowców na rynku aktualnie brakuje dlatego pod wpływem niskich stawek odchodzą z WTZ i ZAZ aby podjąć pracę w swoim zawodzie, gdzie mogą zarobić dużo więcej.

Podobnie jest z pracownikami medycznymi, którzy zatrudniani są przez ZAZ oraz WTZ. Rehabilitanci odchodzą do placówek medycznych, gwarantujących im środki zgodnie z zasadami NFZ. ZAZ i WTZ nie są w stanie zapłacić przy aktualnym poziomie dofinansowania porównywalnych stawek.

Określenie dofinansowania na poziomie około 50 % przeciętnego wynagrodzenia określanego przez GUS za poprzedni rok zdaniem przedstawicieli środowiska ZAZ i WTZ zaradziłoby powyższym problemom.

Dlatego według NSZZ „Solidarność”, ze względu na potrzebę zatrzymania specjalistów w omawianych placówkach, dofinansowanie powinno być określone na adekwatnym poziomie.

Warszawa, 14 grudnia 2021 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek